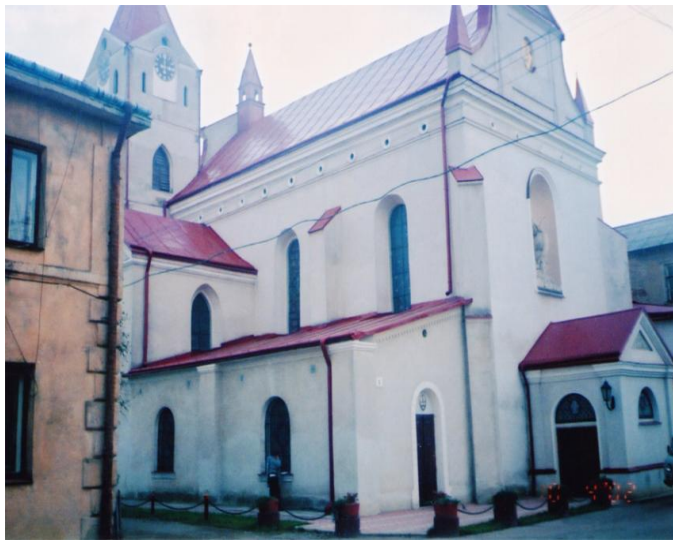

Związek Sługi Bożego Ojca Bernarda Łubieńskiego - kandydata na ołtarze z Mościskami

Urodził się 9 grudnia 1846 r. w Guzowie pod Warszawą. W 1864 r. w Anglii wstąpił do zgromadzenia zakonnego Najświętszego Odkupiciela, czyli ojców redemptorystów. Po studiach w tym kraju oraz w Holandii, w 1870 r. otrzymał święcenia kapłańskie i pracował jako misjonarz wśród Anglików, Szkotów i Irlandczyków, a także i polskich emigrantów, coraz liczniej tam przybywających. Młodszy jego brat, Roger Łubieński znany w Galicji późniejszy przemysłowiec, w dniu 7 lipca 1877 r. wziął ślub z Aleksandryną Dunin-Borkowską i został właścicielem Babicy. I wtedy zaświtała w tej rodzinie myśl powrotu jego brata Bernarda z Anglii, który związał się z zakonem angielskich redemptorystów. Wyrazem tego było zaproszenie brata na swój ślub. Zakonnik nie otrzymał wtedy zgody na przyjazd do Polski i do spotkania nie doszło. Bernard podzielił się myślą fundacji klasztoru w Galicji Ojcu Edwardowi Douglasowi, rektorowi domu generalnego redemptorystów w Rzymie. Wyraził gorące pragnienie, aby z Bożą pomocą mogła w Polsce powstać ta fundacja.

I wtedy z inicjatywą wyszła ich matka która w dniu 15 lipca 1879 r. doprowadziła w Babicy do spotkania rodziny Łubieńskich. Powstała myśl założenia klasztoru. I tu niewątpliwie pozostaje tajemnicą dlaczego Roger Łubieński, jako właściciel Babicy nie funduje klasztoru w Babicy, czy w jej pobliżu. Być może przeciwnym tej decyzji był proboszcz czudeckiej parafii, który przez długie lata nie pozwalał na powstawanie samodzielnych parafii. Życie parafialne tej i okolicznych miejscowości przez całe wieki było związane wyłącznie z parafią czudecką. A może władze austriackie nie były tej inicjatywie przychylne?. Na pełne efekty spotkania w babickim pałacu, trzeba było oczekiwać jeszcze trzy lata.

Za zgodą właściwych władz kościelnych, austriackich i zakonnych, w 1881 r. redemptoryści nabywają poddominikański klasztor w Mościskach (obecne miasteczko na Ukrainie, 24 km od Przemyśla). Zaznaczyć należy, że był to ponowny powrót redemptorystów do Polski. Wypędzeni zostali z Warszawy w 1808 r. za sprawą ich pradziadka Feliksa Łubieńskiego, ministra w rządzie Księstwa Warszawskiego.

Kościół pw. Św. Katarzyny Aleksandryjskiej i Matki Bożej
Obraz Ojca Bernarda Łubieńskiego w
Nieustającej pomocy w Mościskach (obecnie Ukraina)
kościół w Mościskach

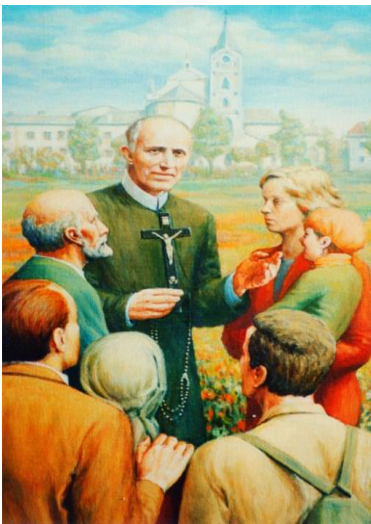
Przybycie ojców redemptorystów do Polski wcale nie było łatwe. Oprócz Ojca Bernarda pozostali zakonnicy nie znali języka polskiego. Musieli się go uczyć. **Ich przybycie do Mościsk spotkało się z życzliwym przyjęciem ze strony miejscowego proboszcza ks. Romana Stojałowskiego, ale wymagało przejęcia kościoła i klasztoru od miasta, w którym mieściła się szkoła miejska.** Kościół i klasztor zostały od władz miejskich odkupione aktem notarialnym sporządzonym w dniu 14 grudnia 1881 r. O. Bernard za zgodą swoich przełożonych opuszcza klasztor pod Londynem w dniu 16 maja 1882 r. i po 24 latach życia zakonnego w Anglii powrócił do Ojczyzny. Po kilkumiesięcznym pobycie w Rzymie, a następnie w Krakowie i Babicy, **dniu 22 czerwca 1883 r. przybył do Mościsk. Przez 25 lat pracował tam, jako misjonarz i duszpasterz, a także jako przełożony tamtejszego w klasztoru.**

Rozwinął tam bardzo szeroką działalność apostolską. Pomimo poważnego paraliżu nóg, przeprowadził na ziemiach polskich i za granicą ponad tysiąc misji i rekolekcji dla różnych stanów i grup społecznych. Niósł pomoc duchową różnym instytucjom zakonnym, pracował nad podniesieniem poziomu życia duchowego kapłanów, a nawet przeprowadził w 1928 r. rekolekcje dla Episkopatu polskiego. Napisał wiele książek i artykułów o tematyce religijnej, zwłaszcza w dziedzinie hagiografii i w związku z działalnością swojego zgromadzenia zakonnego. Udzielał znaczącej pomocy w założeniu domów zakonnych redemptorystów w Tuchowie, Krakowie i Warszawie oraz wydatnie popierał rozwój Zgromadzenia Najświętszego Odkupiciela w Polsce.

W latach 1903-1906 związał się z Krakowem, w latach 1906-1910 z Warszawą, skąd powraca ponownie do Mościsk, a później Krakowa. W 1926 r. został przeniesiony do Warszawy. Utrudzony działalnością apostolską i doświadczony cierpieniem kalectwa i choroby, zmarł w Warszawie dnia 10 września 1933 r. Jego grób znajduje się w kościele św. Klemensa na Woli.

Starania podjęte o jego beatyfikację podjęte w 1961 r. dały podstawę do otwarcia w Rzymie w 1982 r. akt jego procesu beatyfikacyjnego. Starania zostały zakończone dekretem o ich prawomocności wydanym przez Kongregację Spraw Kanonicznych w Rzymie 30 marca 1998 r. W życiu i działalności O. Bernarda Łubieńskiego kult maryjny, zwłaszcza nabożeństwo do Matki Boskiej Nieustającej Pomocy, były jednym z zasadniczych środków jego osobistego uświęcenia i oddziaływania apostolskiego. Zauważyli to współcześni świadkowie jego działalności i potwierdzają opinie pisarzy i historyków przedstawiających jego duchową sylwetkę, oraz całokształt życia i pracy apostolskiej. Wyniki badań pozwoliły na określenie, że „był jednym z najbardziej czynnych propagatorów tego kultu na ziemiach polskich w początkowej fazie jego rozwoju, która przygotowywała późniejszy jego rozkwit”. I stąd też możemy być dumni, że w naszej okolicy tak szeroko upowszechnił się kult do Matki Bożej. Czudecka świątynia parafialna stała się sanktuarium Matki Bożej Łaskawej Królowej Różańca Świętego, z wizerunkiem ukoronowanym przez biskupa rzeszowskiego Kazimierza Górniego, podczas diecezjalnych dożynek w dniu 8 września 2002 r. Z kolei niechobrzska świątynia jest dziś sanktuarium Matki Bożej Nieustającej Pomocy z wizerunkiem koronowanym przez biskupa przemyskiego Ignacego Tokarczuka w dniu 13 września 1987 r.

Przez swoje życie Ojciec Bernard Łubieński stał się apostołem kultu Matki Boskiej Nieustającej Pomocy. W nabożeństwie do Matki Bożej Nieustającej Pomocy widział o. Bernard podstawę nadziei na lepszą przyszłość ludzkości wobec katastrof wojennych oraz nieszczęść fizycznych i duchowych świata. Uważał ten kult za dar miłosierdzia Bożego na trudne czasy ostatniego stulecia.

Oto jego słowa: „Przed pięćdziesięciu laty Opatrzność Boska wystawiła obraz NMP na widownię całego świata. Czyż nie można w tem dostrzec miłosierdzia Bożego”. Swoje słowa na ten temat wypowiedział już wcześniej, 8 września 1883 r. podczas uroczystości wprowadzenia kopii ikony NMP do kościoła w Mościskach podkreślając go przez go całe lata jako obraz „Imago induagentiata – Obraz uprzywilejowany”. Innym razem wypowiedział, że przez kult MBNP i miłosierdzie Maryi z nim związane, Bóg odnosi zwycięstwo nad złem, grzechem i cierpieniem. Z tego powodu uważał, że kult ten jest potrzebny Polakom ze względu na trudny

narodowy charakter, wady, przywary, na trudne położenie geograficzne, kulturalne i wyznaniowe oraz ze względu na szczególne zadania wobec innych narodów na Wschodzie i Zachodzie. „Fortem wiary” oraz „twierdzą obronną” Kościoła nazywał sanktuaria Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Polsce.

Sługa Boży Ojciec Bernard Łubieński,
obraz Dariusza Godlewskiego z Wrocławia

To z jego inicjatywy kopie rzymskiej ikony MBNP trafiły do kilkudziesięciu polskich kościołów.

O jego beatyfikację modlą się ojcowie redemptoryści, modlą się też mieszkańcy Mościsk.. Ojciec Bernard Łubieński już za życia cieszył się opinią świętości i szerokim zaufaniem wiernych, korzystających z jego kierownictwa duchowego. Niech i nas nie zabraknie w tej wspólnej modlitwie. Beatyfikacja Sługi Bożego O. Bernarda Łubieńskiego będzie niewątpliwie dla nas niezwykłym przeżyciem i symbolem pamięci o tym misjonarzu, ale także i okazją do utrwalenia w pamięci jego związków z naszą miejscowością.

Beatyfikacja Sługi Bożego O. Bernarda Łubieńskiego

O. Bernard Łubieński to przede wszystkim apostoł kultu Maryjnego, związanego z ikoną Matki Boskiej Nieustającej Pomocy. Zmarł w Warszawie 10 września 1933 r. w opinii świętości, nazwany „Apostołem Polski”. Obecnie toczy się Jego proces beatyfikacyjny. Oto jego przebieg:

- W latach 1961–1965 przeprowadzono w Warszawie, gdzie O. Bernard długo pracował i zmarł w 1933 r., proces informacyjny na temat opinii świętości życia, cnót i cudów Sługi Bożego. Proces rozpoczął się 2 czerwca 1961 r. i zakończył 24 listopada 1965 r. Przyjęto zeznania 44 świadków.
- W latach 1964-1965 przeprowadzono badanie odnośnie obecności kultu publicznego Sługi Bożego. W latach 1966-1977 dokonano tłumaczenia na język łaciński akt tych dwóch procesów. Akta te zostały oficjalnie otwarte w Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych w Rzymie 17 czerwca 1982 r.
- W latach 1966-1991 przeprowadzono w Polsce i w innych krajach poszukiwania licznych pism Sługi Bożego. Komplet maszynopisów obejmuje 87 tomów w językach: angielskim, francuskim, łacińskim, niemieckim, włoskim i polskim. Uroczyste zakończenie prac komisji biegłych historyków, opieczętowanie akt i wysłanie przetłumaczonego na język włoski transumtu do Rzymu 28 marca 1995 r.
- 14 kwietnia 1982 r. dokonano ekshumacji z Cmentarza Wolskiego w Warszawie doczesnych szczątków O. Bernarda Łubieńskiego. Rozpoznane i zabezpieczone kości Sługi Bożego złożono w grobowcu w kościele św. Klemensa w Warszawie.
- 30 marca 1998 r. Kongregacja Spraw kanonizacyjnych w Rzymie stwierdziła ważność i prawomocność procesu informacyjnego.
- Pod koniec 2004 roku została wydrukowana w Rzymie tzw. „Positio super vita, virtutibus et fama sanctitatis Servi Dei”. Zawiera ona

kompletną dokumentację sprawy beatyfikacji O. Łubieńskiego. Pod koniec stycznia 2005 r. „Positio” została przekazana do Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych.

- 12 kwietnia 2005 r. odbyło się w Rzymie zebranie konsultorów historyków tej Kongregacji, którzy pozytywnie ocenili i zaakceptowali dokumentację od strony historycznej.
- Następnym etapem procesu będzie zebranie konsultorów teologów tej samej Kongregacji, którzy będą badać sprawę od strony teologicznej i przedstawią materiał do oceny kardynałom i biskupom, którzy są członkami Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych. Ostateczną decyzję w odniesieniu do dekretu o heroicznosci cnót O. Bernarda Łubieńskiego podejmie osobiście Ojciec Święty.
- Do beatyfikacji pozostaje jeszcze przeprowadzenie dowodów na temat cudu działanego przez Boga za wstawiennictwem Sługi Bożego.